

«Die zou de Muis hier wel gauw terugbrengen».

«En wie is Dina, als ik vragen mag?» zei de Papegaai.

Terstond antwoordde Alice (want ze praatte gaarne over haar lieveling): «Dina is onze Kat. En ze kan zoo prachtig muizen vangen, dat weet je niet half! En je moest eens zien, hoe ze jacht maakt op vogels! Wel, als ze er een ziet, heeft ze hem ook!»

Deze woorden veroorzaakten heel wat sensatie onder het gezelschap. Sommige vogels haastten zich terstond weg. Een oude Ekster streek zorgvuldig haar veeren glad en zei: «Ik moet werkelijk naar huis, ik kan niet goed tegen de avondlucht!» En een Kanarie riep op bevenden toon haar kindertjes toe: «Kom, mijn liefjes! Het is hoog tijd om naar bed te gaan!» Ze zochten allen een uitvlucht om zich maar te kunnen verwijderen en Alice was spoedig alleen.

«Och, had ik toch maar niet over Dina gesproken!» zei ze bedroefd. «Niemand schijnt hier beneden van haar te houden en ze is toch de beste Kat van de wereld! O, mijn lieve Dina, zal ik je ooit weerzien?» En hier begon Alice weer te huilen, want ze gevoelde zich erg verlaten en neer-

slachtig. K
voetgetrap
hopende, d
terugkwam